

La Ven Jove

Revista de l'Institut Campclar

Número 23

Maig de 2010

**Una altra promoció de Bat.
emprèn el vol.
Sort!**





(Elena Martín)

La Ven Jove

Revista de l'Institut Campclar

EDITA

Departament de Llengua
Catalana i Literatura

DIRECCIÓ

Jordi Tiñena

REDACCIÓ

Jean Luc Álvarez
Sabah El Khadiri
Rodrigo Espinoza
Carolina Martínez
Elena Soler
Andrea Vargas

laveujove@hotmail.com
<http://usuaris.tinet.cat/veujove>

COL-LABOREN

Alejandro Álvarez
Rubén Cortés
Leticia Delaurens
Yolanda Díaz
Montserrat Esporrín
Xavier Gata
Elena Martín
Mar Martín
Irene Montiel
Carmelo Moya
Teresa Sánchez
Anna Singla
Elena Singla



Yolanda Díaz (2009)

Fotograma del curtmetratge 'El sueño de Claudia'



Yolanda Díaz (2009)

Fotograma del curtmetratge 'El sueño de Claudia'

SUMARI

LA NOTÍCIA

Programa Coneix i Decideix
Pg. 3

REPORTATGE

El Carnaval.
Pg. 4

REPORTATGE

Museus per descobrir: El Museu del
Port de Tarragona
Pg. 6

ENS VISITEN

Escriptors i lectors
Pg. 7

LITERATURA

Representació teatral i premis
Pg. 8

MÚSICA

Visita al Liceu i Mostra Instrumental
Pg. 9

ENTREVISTA

Parlem amb Enrique Díez
Pg. 10

COLÒNIES D'ESO

Pg. 12

SORTIM

Pg. 13

ENTORN

Els nostres barris
Pg. 16

ESTIU JOVE

Activitats de l'Ajuntament
Pg. 17

EL TEMA

Les activitats dels alumnes fora del
centre
Pg. 18

LA CONTRA

Què fan els nostres exalumnes.
Yolanda Díaz
Pg. 20

Programa Coneix i Decideix

Davant les darreres dades sobre l'augment del fracàs escolar i el prematur abandonament dels estudis de molts i moltes joves del territori, especialment sense haver finalitzat l'Ensenyament Secundari Obligatori, des de l'Ajuntament de Tarragona a través de la Conselleria d'Empreses, Formació, Ocupació i Consum, la Conselleria d'Ensenyament i la Conselleria de Joventut han preparat un projecte comú dirigit als estudiants del 2n. cicle de l'ESO que presenten més risc de fracàs escolar.

Aquest programa consisteix a triar un grup de joves (15 alumnes) estudiants de 3r i 4t de l'ESO que estan més desorientats per fer front a noves decisions i incrementar la seva motivació vers els estudis i la formació com a eina imprescindible per situar-se amb les millors condicions al mercat de treball i ajudant-los en el disseny de la seva trajectòria professional, amb els següents objectius:

- Oferir recolzament, orientació i assessorament sobre el sistema acadèmic realitzant entrevistes individuals i grupals amb els alumnes triats prèviament i les seves famílies.

- Oferir un primer contacte directe amb el món del treball, visitant empreses del territori per tenir una visió general dels diferents oficis que es poden trobar dins d'una mateixa empresa i els itineraris formatius necessaris per desenvolupar en cada un d'ells.

El programa inclou visites a diverses empreses del territori perquè els alumnes visquin un primer contacte directe amb el món laboral i coneguin un ampli ventall de perfils professionals.

El personal de RRHH facilita la presentació de l'empresa, així com la informació sobre els llocs de treball més demanats, principals formacions que es requereixen per ocupar aquests llocs de treball, etc.

Un cop finalitzada la visita a l'empresa, els alumnes tornaran a l'Institut per tal de realitzar el treball en grup i posar en comú la informació que han rebut.

S'han realitzat 3 visites a empreses:

- Hotel Ciutat de Tarragona

- Indústries Teixidó

- Parc de Bombers de Tarragona

També inclou visites a Instituts Superiors d'Ensenyaments Professionals

Aquestes visites es realitzen amb l'objectiu de conèixer les alternatives de formació professional que s'ofereixen a Tarragona, els centres que les imparteixen i la possibilitat de realitzar activitats pràctiques d'algun ofici determinat.

L'alumnat és rebut pel professorat de l'Institut com a responsable de donar la informació i la posada en pràctica de les activitats.

Els centres de formació que es van visitar són tres:

- IES Cal·lípolis.
- IES Pere Martell.
- IES Compte de Rius.

El programa ha estat dut a terme per la Monitora del Coneix i Decideix, Judtih López, i els responsables del nostre Institut, Carmelo Moya (Orientador Educatiu) i Leticia Delaurens (Integradora Social).

La valoració d'aquest programa, en opinió dels seus responsables, és altament positiva.

Leticia Delaurens i Carmelo Moya



EL CARNAVAL

El carnaval és una celebració anual, un conjunt de tres dies que precedeixen al dimecres de cendra i per tant a la Quaresma.

El carnaval existeix des de fa més de 2000 anys i ha anat evolucionant amb el pas del temps. Segons el calendari religiós, l'anomenat "carnaval" s'inicia el 6 de gener, dia de l'Epifania (data que marca el final de les festes del nadal), i continua fins al dimecres de cendra.

El carnaval comença el dijous gras amb un bon menjar, a Catalunya és típic menjar entrepà de botifarra d'ou i coca de llardons, a partir d'aquí comença la festa.

Actualment el carnaval no és religiós, en canvi es fa una gran festa de disfresses, una rua de comparses que alegren els dies amb els seus balls, músiques, grans i ornamentades carrosses i els seus participants.

La festa acaba el dimecres de cendra, la festa finalitza i se sol fer l'enterrament de la sardina, cremen el ninot Carnestoltes i aquest acte anuncia el final de la festa. A partir d'aquest moment comença el temps de dejuni i penitència durant 40 dies fins arribar a Setmana Santa.



Rio de Janeiro

A Espanya destaquen el carnaval de **Cadix** amb les 'chirigotas' molt famoses i el carnaval de **Santa Cruz de Tenerife** amb la seva espectacular desfilada i l'actuació en un gran escenari preparat especialment per als carnavals.

A la resta del planeta també se celebra el carnaval i no tots són iguals. Un dels carnavals més coneguts és l'espectacular carnaval del **Brasil**: amb molta il·lusió els brasilers preparen les seves disfresses plenes de color i llum, la samba pren les ciutats i tothom balla. Aquest carnaval és un dels més coneguts per la seva multitud de participants: en una escola de samba poden participar quasi 5.000 persones, entre elles algun que altre famós.

Venècia pot presumir d'un carnaval ple d'elegància. Són 10 dies en què els venecians es vesteixen d'època, del segle XVII, es fa un concurs de màscares, concerts i balls i festes arreu.

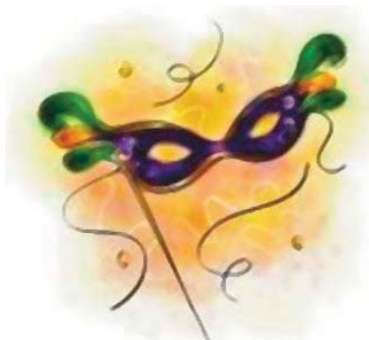
Altres carnavals

No tots els carnavals del món són tan coneguts com els anteriors, per exemple la *Maslenista* és el nom que donen els rusos al seu carnaval, sota el lema 'tot s'hi val'. Aquest nom ve del ninot que el jovent crea amb palla i roba aplegada i després el cremen. *Apokrià* és el carnaval grec, dura tres setmanes, la gent es pinta la cara amb pintures de colors vius i no fan servir màscares. Durant el carnaval els grecs preparen un porc, que simbolitza el record dels morts. És tradició que els homes es disfressin de dones i facin les tasques de la llar i que les dones, disfressades d'homes, vagin als cafès... I els britànics, celebren el carnaval? Sí, el seu carnaval, però, només dura dos dies. Sempre són un diumenje i un diluns d'agost i imiten els carnavals de les Canàries i el del Brasil.



Venècia

El carnaval a Tarragona



Tot i que el Carnaval té el seu origen en les festes romanes i sabem que se celebraren sempre, no és fins a la segona meitat del segle XIX que trobem les primeres referències

d'un Carnaval urbà, amb rues o desfilades. L'any 1939 el general Franco el va prohibir. L'arribada dels ajuntaments democràtics rescatà la festa.

El Carnaval de Tarragona gira sobretot al voltant de les dues grans desfilades que se celebren: la Rua de l'Artesania, que es fa el dissabte, i la Rua de Lluïment, que es fa el diumenge. En ambdues es pot comprovar l'entusiasme i l'esforç dels ciutadans que hi participen, en la confecció de les disfresses i en les coreografies que munten les diverses comparses. Quan comencen les festes es planta una gran bóta a la Plaça de la Font, que hi roman fins a la fi del Carnaval, quan és cremada entre l'espetic dels petards dels diables i el castell de focs que posa el punt final. Entre les tradicions més remarcables d'aquesta festa ocupen un lloc d'honor les gastronòmiques i les satíriques, tot i que darrerament ha guanyat un pes decisiu el lluïment de les rues de comparses, que convoquen milers de ciutadans al carrer. Entre les gastronòmiques, remarquem el *xarró*, una escudella feta amb llegums i fideus, i carn de porc, que es menja el diumenge previ al dijous gras, i la *coca de*

llardons i la *botifarra d'ou*, que es mengen el dijous gras. Entre les satíriques que es conserven, ja que cada cop es va perdent més aquest tret del carnaval, cal destacar l'anada a Reus a aixafar algun ull de poll el diumenge abans del dijous gras (la visita ens és tornada amb la mateixa intenció sorneguera, un any cap allà, un any cap aquí), i les rondes per la ciutat recitant o cantant textos satírics.

El dimecres és el dia que entren a la ciutat el rei Carnestoltes i la reina Concubina i llegeixen el seu *Sermó* d'arribada a la Plaça de la Font. A partir d'aquí és un no parar amb activitats de tota mena: la gala de la Disfressa d'Or, les rues, el concurs de llançament de telèfons mòbils al Francolí, la baixada del 'pajaritu' a la Part Alta, el festival de Drag Queens al Metropol, balls i espectacles, etc. El Dimarts és jornada del Dol i la Mascarada del Dol recorre la ciutat repartint esqueles. A la tarda es llegeix el testament del rei poca-solta. I a la nit, els Ninots del Rei i la Concubina són cremats dins la bóta enmig del frenètic toc dels timbalers i el foc dels diables.



El carnaval a l'Institut



Ara ja no se celebra, però fa uns quants anys a l'Institut es celebrava el carnaval, es feien jocs, concursos de disfresses i després es feia un ball de disfresses al gimnàs amb coca i xocolata, tothom s'ho passava d'allò més bé. L'any 1985/86, a petició dels alumnes, dos dies de classe es van transformar en tallers de confecció de disfresses del carnaval. El carnaval era tot un espectacle amb una gran participació d'alumnes i professors. I ara ens preguntem... ¿Què s'ha fet del carnaval? ¿Per què ara ja no es celebra? A mesura que han anat passant els anys s'ha anat perdent, però ara estem a temps per poder recuperar-lo si hi ha gent que hi vulgui participar.

Sabah El Khadiri, Carolina Martínez, Elena Soler i Andrea Vargas

MUSEUS PER DESCOBRIR

Museu del Port de Tarragona (Refugi 2, Moll de Costa)

www.porttarragona.cat



L'any 2000 l'Autoritat Portuària de Tarragona va posar en marxa una nova activitat cultural a través del Centre d'Estudis Marítims i d'Activitats del Port de Tarragona per tal de recuperar i salvaguardar el patrimoni marítim i portuari de la nostra costa. Un antic magatzem de refugi va passar a acollir l'exposició permanent després d'habilitar-lo per a museu.

El museu presenta un recorregut per la història del port a través del temps, des que els romans hi desembarcaren fins a l'actualitat. La vida als molls, els tipus de pesca, les activitats esportives, les embarcacions i les mercaderies

vinculades a la nostra mar també hi són representades.

L'any 2003 es va ampliar l'oferta museística amb la incorporació del Far de la Banya, com a extensió del Museu, per tal de mostrar una col·lecció permanent d'objectes relacionats amb els senyals marítims.

El magatzem de refugi construït al primer terç del segle XX té 2.400 m² habilitats: 900 m² corresponen a exposició, 400 m² a aula d'activitats pedagògiques i la resta a administració i a tallers de modelisme i de restauració.



Una mica d'història

La situació privilegiada de Tarragona des del punt de vista topogràfic i estratègic, més l'existència del riu Francolí marca la colonització romana i la creació del seu port. L'època de més esplendor va esdevenir-se l'any 45 a. de C. quan Tàrraco va passar a ser colònia i el seu port, un important centre comercial de productes agrícoles, procedents del nord d'Àfrica i Itàlia.

Després de l'abandonament que va patir el port durant les invasions dels gots i dels àrabs, fins a la repoblació del segle XII, gairebé no es té notícia de cap activitat relacionada amb el port. En canvi, a partir d'aquesta data, és quan la ciutat de Tarragona començà a interessar-se per oferir un port en bones condicions i alhora beneficiar-se de les transaccions comercials derivades d'aquella activitat.

Al llarg del segle XIX tenen lloc les realitzacions més importants, exceptuant períodes concrets com la Guerra del Francès, la crisi de la filoxera i la pèrdua de les colònies de Cuba i Filipines.

Tarragona és i ha estat un port pesquer, sent la pesca una de les activitats econòmiques més importants de la zona, tant pel nombre d'embarcacions com pel valor de les captures. També cal tenir en compte que a l'implantar-se la indústria petroquímica als anys seixanta, el Port es va dotar de noves ins-

tal·lacions adequades a les seves necessitats, com els pantalans per a la càrrega i descàrrega de productes derivats del petroli. De la mateixa manera es van incrementar les vies de comunicació, com el nou accés al Port per l'Eix Transversal.

Els vaixells han experimentat també un canvi importantíssim ja que es va passar dels vaixells de vela

als de vapor i d'aquests als grans petroliers, portacontenidors i granelers. Aquesta diversificació ha comportat, alhora, el desenvolupament de noves tècniques de transport, emmagatzematge i manipulació de càrregues. Però també s'ha hagut d'adaptar la infraestructura portuària a les noves necessitats, amb l'aug-



ment del calat dels molls o la construcció de noves superfícies. A partir dels anys 90 s'han portat a terme obres infraestructurals de summa importància, com el pont mòbil, que uneix els molls de Lleida i Reus, i els nous molls de Catalunya, Alcodia, Navarra i Andalusia.

L'Autoritat Portuària de Tarragona va ser de les primeres en tot l'Estat que va crear un espai per a preservar i custodiar el seu patrimoni documental i gràfic: l'Arxiu del Port de Tarragona, i posteriorment, el patrimoni museogràfic: el Museu del Port.

Sabah El Kadiri

L'escriptor francès Joan-Lluís Lluís



El dia 25 de febrer els alumnes de Batxillerat vam assistir a la conferència de l'autor Joan Lluís Lluís, de qui havíem llegit una de les seves obres: *El dia de l'ós*, novel·la que va ser guardonada amb el Premi Creixell. Els estudiants li vam poder fer diverses preguntes tant de l'àmbit professional, com personal, i molt especialment de la mateixa obra.

Van ser dues hores molt amenes. Joan-Lluís Lluís és un home molt peculiar i ens va fer riure en diverses ocasions i es mostrà molt crític amb la política francesa respecte a la Catalunya Nord. Va contestar amablement les nostres preguntes i no ens va aclarir gaire cosa del llibre que havíem llegit, ja que, va dir, la lectura i la interpretació de l'obra literària són cosa del lector; sem-

blava com si no en volgués parlar. En acabar la conferència es va voler fer una foto amb tots nosaltres.

Andrea Vargas

El lector més ràpid, José M^a Bea

El passat dimarts, 13 de març, va visitar el nostre institut l'exalumne José M^a Bea, coautor del llibre *Curso definitivo de lectura rápida*. En l'anterior número de la revista ja va explicar més o menys en què consistia el seu mètode en una entrevista. Llavors ell va prometre que vindria i el passat dimarts ho va fer.

Ens va fer una xerrada d'aproximadament dues hores que es va dividir en una introducció —demostració del mètode—, una explicació de com aplicar el mètode als estudis, a la lectura personal... I, entremig de l'explicació, va incloure alguna ronda de preguntes i dubtes sobre el que estava explicant.

La demostració que va fer va consistir en la memorització d'una sèrie de nombres binaris que un alumne va escriure a la pissarra. Ell va mirar les xifres durant escassos cinc segons i després les va escriure en el mateix ordre en què estaven sense cometre cap errada.

En la part teòrica de la xerrada ens va aconsellar que apliquéssim el mètode als nostres propis estudis, ja que, com va dir ell "i com tothom sap", els alumnes a Espanya no sabem estudiar...

Tots els consells que ens va donar es van fonamentar en la premissa que la lectura ràpida resulta més pràctica i aprofitable a l'hora de memoritzar els continguts que no es poden deduir. A més a més, durant la xerrada se'ns van dir moltes coses que van canviar la nostra manera de veure els estudis, (per exemple, que la repetició no és la base de l'aprenentatge, sinó més aviat el repàs fet amb esquemes i altres mètodes pràctics per entendre els apunts). Així doncs, prendrem nota de tot això que ens ha pogut resultar útil.



Jean Luc Álvarez

Lectura dramatitzada d'*El comte Arnau*, de Joan Maragall

El passat dia 14 de maig, els alumnes de 4rt C vam interpretar el poema de Joan Maragall *El Comte Arnau*, per commemorar els 150 anys del seu naixement i el centenari de la seva mort. L'obra va ser interpretada per als alumnes de 4rt B i per al professorat.

Vam assajar dur, durant el principi del tercer trimestre, i vam esforçar-nos molt per fer el decorat i per muntar l'obra. Vam resumir gran part de l'obra ja que, si no, era molt llarga. En la representació, vam posar la cançó de Joan Manuel Serrat "El Comte Arnau".



Abans de començar l'obra estàvem molt nerviosos, perquè era la primera vegada que actuàvem, però quan vam començar, tots els nervis se'ns van passar i vam fer-ho bé. Va agradar molt i vam passar-ho molt bé fent-ne la representació.

La nostra companya Jéssica López va interpretar a la guitarra diferents peces de música clàssica que donaven unitat al conjunt de l'obra. La

professora Teresa Sánchez ens va dirigir en tot el procés dramàtic. En conjunt, ens va quedar una representació força modernista.

Elena Martín i Irene Montiel

Premis de literatura i de matemàtiques per Sant Jordi

El passat 23 d'abril es van lliurar els **premis literaris** que se celebren a l'Institut:

Primer Cicle d'ESO:

-Primer premi en llengua catalana al treball titulat: *La veritable història de Sant Jordi*, de Raquel Perales, de 2n B. Segon: *Les bruixes de les cinc estrelles*, de Meritxell Canuto de 2n B

-Primer premi en llengua castellana al treball titulat: *Sin palabras*, de Imene Ayavhe, de 2n B. Segon: *Soy negra, y qué?*, de Banel Diaouf, de 2n C

Segon Cicle d'ESO:

-Primer premi en llengua catalana al treball titulat: *Buscant feina per primera vegada*, de Rubén Soto, de 3r C. Segon: *L'ombra*, de Nasima Chig, de 3r C

-Primer premi en llengua castellana al treball titulat: *La sempiterna lluvia*, de Javier Mombiola, de 3r C.

Batxillerat i Cicles Formatius

-Primer premi en llengua catalana al treball titulat:

Tan fràgils, de Xavier Gata, de 2n A. Segon: *El poder de l'inconscient*, d'Ainhoa Lara, de 2n B

-Primer premi en llengua castellana al treball titulat: *El paseo de las golondrinas*, de Jean Luc Álvarez de 1r B. Segon: *El desgarro de un amor ciego*, de Xavier Gata, de 2n A.

En el mateix acte es van atorgar els **premis de matemàtiques** als alumnes que han aconseguit un lloc ben meritori en les proves Cangur, que tots els anys celebra la Societat Catalana de Matemàtiques a Catalunya. Els premiats van ser: Aitor Burgos (1r. Bat.), Xavier gata i Adrián Jiménez (2n. Bat.), Javier Mombiola (3r. ESO) i Carlos Ruiz.



Anem al Liceu

El passat dia 12 de març, els alumnes d'ESO de 3r C i D junt amb els alumnes de 4t que fan música van assistir a l'espectacle que la companyia IT Dansa, de l'Institut del Teatre de Barcelona, va representar al Gran Teatre del Liceu, dins del programa "El Petit Liceu".

Les coreografies "Sechs Tänze" i "Minus 16" anaren a càrrec respectivament de l'artista txec Jirí Kylián i d'Ohad Naharin, aquest nascut a Israel.

Mentre "Sechs Tänze" és un programa de dansa neoclàssica que reflecteix l'humor i la qualitat musical del compositor W.A. Mozart en forma de divertiment, "Minus 16" és una contribució al món del jazz, danses ètniques i dansa moderna amb música de diferents compositors com Carl Ford, Pablo Beltrán Ruiz, Percy Faith, Harold Arlen i Vivaldi.

Ambdues coreografies van ser molt ben acollides pels alumnes.

L'espectacle va finalitzar ballant alumnes i professors junt amb els artistes, i cal dir que la nostra alumna Sara M^a Pastor va fer un molt bon paper marcant-se uns passos de salsa i txa-txa-txa.



Montserrat Esporrín

Trobada musical a Barcelona

El 20 de març, com cada any, l'orquestra de l'Institut i alumnes de 1r. de bat, amb la companyia de la professora Montserrat Esporrín, juntament amb els seus instruments, vam pujar a l'autobús, però no marxà-

vem sols: hi havia un altre autobús que portava els pares dels músics per anar a Barcelona, a la 16a Mostra de Música Instrumental per a infants i joves que se celebrava al "Col·legi Sant Estanislau de Kostka-SEK"

El viatge va ser bastant avorrit, però quan vam arribar a Barcelona la gent es va començar a posar nerviosa, treien les seves flautes i ja es notava que tenien ganes de tocar, perquè anaven tocant pel camí. Hi havien moltes orquestres, actuacions en solitari, amb professors particu-

lars... Però no vam haver d'esperar gaire ja que quan vam arribar anaven per l'actuació 103 aproximadament i la nostra era la 110. Vam presentar dues peces musicals que havíem estat assajant prèviament als patis i a les hores de música: "Bella notte" de LEE i "Heigh-Ho" de CHURCHILL.

L'actuació va sortir molt bé i ens van apludir força. Tothom estava molt content.

Jean Luc Álvarez



PARLEM AMB ENRIQUE DÍEZ

Un historiador posat a professor.

Doctor en Història i catedràtic d'Història i Geografia, ha publicat una desena de llibres. Fa 25 anys que és a l'Institut

Què i on vas estudiar?

Vaig estudiar el batxillerat a Sòria i durant els estius preparava assignatures de Magisteri.

En quin any vas començar a fer de mestre?



Jo sóc mestre per vocació, perquè quan estava estudiant batxillerat vaig anar a substituir la meva germana que era mestra. Havia d'anar en moto fins un poblet, passava un fred horrorós. Tenia 14 anys i ensenyava alumnes de la mateixa edat que jo. Estava encantat.

Quin any vas arribar a l'Institut Campclar? Et van rebre bé? Vas notar el canvi de primària a secundària.

Ja coneixia el barri. Havia sigut Director del Col·legi de Nostra Senyora dels Àngels i del Col·legi La Floresta a la vegada, durant els anys setanta del segle XX. M'encantava tot: els alumnes, les famílies, la proximitat de la gent, etc. Quan vaig aprovar les oposicions d'Institut vaig aprofitar l'oportunitat d'estar de nou amb la meva gent i vaig tornar al barri. No, mai he notat el canvi a l'Institut, tampoc quan vaig anar a donar classes a la Universitat durant molt anys.

Com valors els canvis que s'han produït en el sistema educatiu i com han afectat l'Institut?

No sóc un nostàlgic i em considero bastant realista. Ara el sistema educatiu és regular tirant a dolent. Les reformes que s'han fet no han donat els resultats que s'esperaven i el país ho notarà, de forma negativa, en els propers anys. Només una part de l'alumnat és

capaç de sacrificar-se pels estudis. A l'Institut l'afecten els canvis, naturalment, però directiva i professorat tenen els instruments per solucionar-ho. El meu dubte prové de les autoritats educatives. No tenen la solució i tampoc tenen en compte la nostra experiència personal. Sabem el que passa i tenim el diagnòstic però ells han de posar les solucions.

Fins ara, has tingut algun problema a l'Institut?

No, mai. Ni amb els professors ni amb els alumnes i en aquest institut ja porto 25 anys fent classes.

Alguna cosa a afegir sobre el nostre centre?

Aquest Centre, com altres dels barris de Tarragona, ha sigut modèlic. La distància del barri respecte al centre de la ciutat també ha tingut aspectes positius: proximitat, afecte, simpatia de la gent... per això, els resultats acadèmics sempre han sigut equivalents als de qualsevol institut. L'esforç del professorat de totes les èpoques ha sigut definitiu en aquest sentit.

Què et va motivar a ser professor. N'estàs satisfet?

Sobretot el fet que podia ajudar la gent a preparar-se per a la vida. Sí, estic satisfet. Era el que volia i ho he fet sempre.

Va ser una decisió teva la de ser historiador o algú et va influenciar?

Jo vaig tenir un professor d'Història sensacional a Magisteri . Explicava el per què de les coses sense por a la censura. Eren temps de la dictadura de Franco i vaig començar a veure la realitat i no la ficció de la Història que ens ensenyaven. Els nacionalismes són propensos a elaborar la seva història a la seva mida.

Tot i això, quan vaig anar a estudiar a la universitat a Tarragona (vaig ser alumne de la 1ª promoció de la Rovira i Virgili) volia ser filòleg perquè a l'escola explicava gramàtica generativa i m'agradava molt.

Tens algun familiar que comparteixi la teva afició a la història?

Doncs no. La Història es també vocacional i no s'hereta.

Quines dificultats et vas trobar a l'hora d'iniciar-t'hi?

Cap. Però la investigació històrica és molt més complicada perquè exigeix rigor, molta preparació i objectivitat.

Quants llibres has publicat, què vas sentir quan vas publicar el teu primer llibre?

He publicat cinc llibres d'investigació històrica i uns altres cinc de didàctica de Geografia i Història. Ara n'estic preparant un altre sobre els despoblats de Castella.

Al deixar les classes investigaré en els arxius sobre la Catalunya rural del segle XVI. La publicació de la meua tesi doctoral ha sigut important com a aportació històrica i penso fer un estudi comparat Castella- Catalunya sobre el mateix tema.

Tots els teus llibres són relacionats amb la història i Sòria?

No. També he publicat amb altres companys una *Introducció a la Història de Catalunya* i un altre d'Historia Contemporània. En concret sobre el Sexeni democràtic.

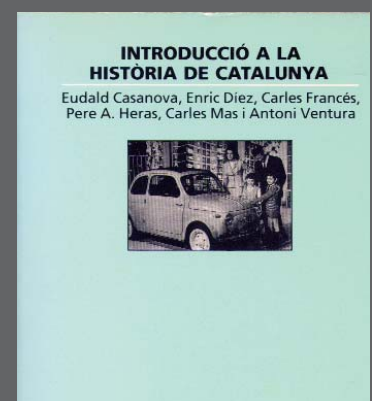
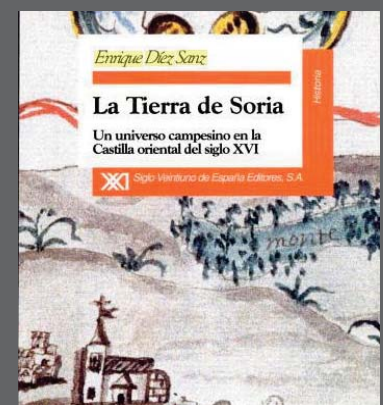
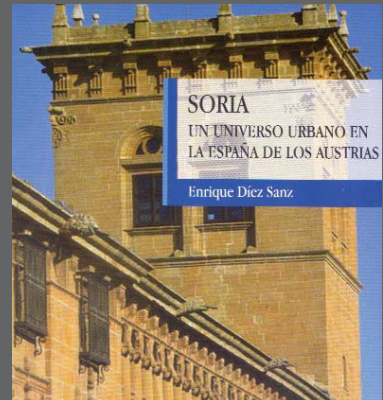
Sabem que vas ser futbolista i jugaves al Numància. Per què ho vas deixar?

Vaig jugar a Segona Divisió amb el Numància algunes temporades. També un any a les illes i amb el Reus. Vaig venir a Catalunya a jugar al futbol però amb la condició que havia de compaginar el futbol amb el meu treball de mestre. La meua mare no volia que fos només futbolista. No ho veia correcte i pensava que no hi hauria futur. Sí, vaig guanyar diners ... però el futbol s'acaba aviat i la vida continua.

Suposo que tens bons records ,ens en pots dir algun que records?

Bastants. El primer, quan amb 19 anys vaig jugar la final del campionat d'Espanya amateur contra el Barça al camp de Les Corts. Amb el Barça jugaven Reixach, Martí Filosia i altres famosos. A casa vam guanyar 1-0, però a Barcelona ens van guanyar per 6 a 1.

També recordo amb alegria els dos mesos que vaig estar a Barcelona amb l'Espanyol. Jo estava al Servei Militar amb un permís i l'entrenador era en Kubala. Em va dir que comptava amb mi per quan acabés la "Mili"... però aquella mateixa temporada el van fer fora i a mi mai em van cridar.



Rodrigo Espinoza

Colònies d'ESO

Aquest any el 1r i 2n cicle d'ESO han anat de colònies a Santa Maria del Collell durant la primera quinzena d'abril. Durant tres dies han pogut fer un bon grapat d'activitats, esportives i de lleure, a més de visitar l'entorn.



Primer cicle



Segon cicle

Així ho expliquen alumnes de 3r.

Esperàvem amb ànsia el dia que sortíssim de la porta de l'institut cap al Collell. Vam ser-hi el dies 14, 15 i 16. Van ser uns dies bastant assolellats menys una tarda que va ploure una mica. Era una casa molt gran amb pistes de futbol, bàsquet, tennis... Una de les moltes activitats que teníem previstes per fer i que era una de les preferides va ser el *paintball*, però desafortunadament res no va anar com havia d'anar a causa d'un error electrònic als ordinadors.

Les activitats (decathlon esportiu, ruta d'orientació, hípica, taller de cine, joc d'atrapa la bandera, etc.) van estar molt ben organitzades i com no, van ser molt divertides. Vam aconseguir un alt grau de complicitat i confiança amb els monitors (feien bromes, parlaven i jugaven amb nosaltres, etc.) i això va fer que la nostra estada a la casa de colònies fos molt agradable.

També vam tindre moltes estones lliures, i vam poder estar en grups a les habitacions menjant, jugant a les diferents pistes que tenia la casa, o descansant de tantes activitats que fèiem. I a la nit ens vam passar d'habitació en habitació fins que els monitors ens van dir que paréssim.

Ens van passar un munt de coses. Per exemple, a l'arribar a la casa ens van fer llençar les ampolles d'alcohol que portaven alguns companys. Ens vam banyar en una bassa d'aigües volcàniques amb l'aigua congelada. La segona nit el nois vam treure tots els llits de les noies al passadís i elles ens van amagar els sacs de dormir. En conclusió van ser unes colònies molt divertides en què vam fer un munt de coses. Només hem de lamentar l'accident del nostre company Aleix Font, que esperem que es recuperi bé i aviat.

Alejandro Álvarez i Rubén Cortés

A Roma al març, de viatge de fi de curs

Per a molts dels de 1r de Bat. va ser la primera vegada que pujàvem en un avió i sens veia molt nerviosos i espantats quan l'avió estava a punt d'enlairar-se. Ja un cop allí ens vam trobar amb unes habitacions de tres o quatre llits prou confortables. Ens llevàvem a les 7:30, esmorzàvem i ens n'anàvem a córrer Roma,



passàvem el dia caminant i acabàvem baldats. Vam anar a visitar moltes coses, la Fontana de Trevi, el Vaticà, el Coliseu, moltes esglésies... i el professor Marino ens va dur a San Carlino, on s'estava quan esudiava a Itàlia. La ciutat és molt bonica, però hi havia molta gent pobra tirada pel terra demanant diners o venedors de jogines que no paraven de perseguir-te. Un altre inconvenient del viatge va ser el menjar; al migdia quan anàvem a dinar pel nostre compte menjàvem pizzes o pasta que estava molt bona, però a l'hora de sopar el menjar de l'hotel era fastigós, sempre ens posaven pasta i estava dura. També vam veure un

canvi de guardia del Quirinale, el palau del president d'Itàlia. A la nit, intentàvem estar tots junts, però els professors se n'adonaven ja que fèiem molt de xivarri i ens separaven. Com que teníem telèfon a les habitacions, no paràvem de trucar-nos els uns als altres, així com anar picant a les portes dels altres i sortir ràpidament corrents. El que més em va impressionar va ser el museu del Vaticà.

Carolina Martínez

A Alemanya, a l'abril. Projecte Comenius

Els alumnes que participem en el projecte COMENIUS (de 1r. de batxillerat) vam anar a Lahr, Alemanya, una petita ciutat situada a prop de la frontera d'Alemanya amb França, amb motiu de la presentació del treball (aquest any la temàtica a tractar era l'ecologia i el turisme). Allí ens esperaven les noies alemanyes i tots nerviosos vam anar amb les famílies que ens acollien. L'endemà diumenge ens vam trobar de bon matí a l'escola i en companyia de les alemanyes i els hongaresos, vam anar a la Selva Negra. Allà vam fer un passejada per la zona, descalços, per un recorregut de les sensacions, que consistia a caminar per un camí amb diferents terrenys (pedres, grava, fang...). I després ens van ensenyar les interessants cases típiques de diferents zones de la Selva Negra. A la tarda vam provar el trineu d'estiu, una atracció al pendent d'una muntanya. El dilluns era el gran dia de la presentació. Al matí vam anar a l'escola i assistírem a una classe d'espanyol en la qual també vam participar. Després vam tenir temps per preparar-nos per a la presentació (en anglès). Primer van presentar els treballs els alumnes d'Hongria, després el vam presentar nosaltres, encara que nerviosos va quedar molt bé, i per últim van fer també una gran presentació les alemanyes. A la tarda, com sempre, vam tenir temps lliure amb la família; tots ens vam trobar molt ben rebuts, la gent era molt simpàtica i agradable i tothom va fer amistat amb les noies.



Ja pràcticament l'últim dia, el dimarts, vam anar a Estrasburg per visitar el Parlament Europeu, veure la ciutat i fer un recorregut a través dels canals amb barca. I l'endemà, abans de les sis del matí, ja ens acomiadàvem de tothom. I si el primer dia vam arribar nerviosos i tement el que ens podia estar esperant, el dimecres va ser dia de records i fins i tot llàgrimes després d'haver passat quatre dies fantàstics a Alemanya, dels quals ens queden uns moments inoblidables.

Lena Singla i Anna Singla

A Londres. Do you speak English?

"Three, two, one... there we go!", i ja hi érem. Després de la previsió amb que vam haver d'estar a l'aeroport, el viatge en si es va passar rapidíssim. Molt més farragós se'ns va fer el viatge de Stansted a Londres



en autobús i la posterior caminada, maletes incloses, des de l'estació de Liverpool Street fins a l'alberg Clink, on ens havíem d'allotjar, passant per un incòmode i atapeït metro. Un cop al Clink, ens assabentàrem d'una de les pitjors sorpreses del viatge: "under ages aren't allowed in the bar". Això va suposar un cop fort per a la gran majoria de nosaltres, ja que part del grup no podria gaudir d'un dels racons més joves, vius i actius de l'alberg. Tot i així, ho superàrem (amb algun que altre entrebanc) i no espatllà ni de bon tros un viatge del que vam tornar ben satisfets i que tornàriem a repetir sense cap dubte.

Una de les coses que em va sorprendre més de Londres fou el contrast d'allò tradicional i allò modern que regna a la ciutat. A prop del Clink, les cases semblaven tretes d'una època llunyana, encara que Londres és reconeguda com una ciutat d'avantguarda. N'és un clar exemple el Tate Museum del qual, per desgràcia, no vaig gaudir tant com m'hauria agradat (el cansament aleshores ja era acusat). Em vaig quedar també, per força, amb el gust agredolç de no haver pujat a l'Eye of London, quelcom pel que frisava i que no vaig (vam) poder dur a terme. D'altra banda, aquest fet em garanteix que tornaré a Londres un cop més, almenys, encara que sigui per veure-la des de l'alçada. Per acabar, he de dir que les professores van fer un gran treball i van saber conjugar de forma correcta l'ordre i la llibertat que tant necessitem els adolescents. Per això, per la companyia i per la màgia de la ciutat -crec que parlo en nom de tots-, recordarem aquest viatge amb recança quan rememorem "aquell curs de segon de batxillerat", d'aquí un temps, i ens resultarà una experiència del tot inoblidable.

Xavier Gata

A França, en homentage al poeta Antonio Machado

Perpinyà, Carcassona i per últim Cotlliure van ser les aturades del trajecte en el viatge a terres Promeses més concretament a la regió Llenguadoc - Rosselló.

Cal destacar l'acollida càlida per part de les famílies franceses de tal forma que una gran part dels nostres alumnes estarien disposats a repetir el viatge.

Em vénen imatges per al record: de Perpinyà, "El Castillet", màxim emblema de la cultura catalana al Rosselló; la ciutat emmurallada de Carcassona sota l'ombra de l'extermini dels càtars al segle X i finalment Cotlliure, territori d'exili i mort d'Antonio Machado. Destí de repàs últim i definitiu del poeta, vora el mar.

L'homenatge i, ahora, concurs d'Antonio Machado ha significat la unió entre el Rosselló i Catalunya, per un ideal de llibertat i de denúncia de les persecucions als republicans.



Mar Martín

Anem al teatre

Els alumnes de 1r. de Batxillerat vam anar a veure una adaptació teatral de la novel·la de Carmen Laforet *Nada*. Es tracta d'una novel·la que va guanyar el primer premi Nadal. Publicada l'any 1944 va guanyar també el premi Fastenrath de la Real Academia Espanyola. En aquesta obra es descriu la societat Espanyola de l'època.



Les professores M^a José Vicente i Montserrat Arbiol van organitzar l'activitat, que es va desenvolupar a l'auditori de Caixa Tarragona. En l'obra només van actuar dues actrius, una feia d'Andrea i l'altra feia tots els altres papers canviant-se rere un perxer de peu. En conjunt, la representació va estar molt bé encara que alguns episodis importants en la vida de la protagonista, Andrea, faltessin, com la festa de Pons... L'actriu que representava l'Andrea va tenir un petit accident i va estar a punt de caure, però va saber dissimular-ho molt bé i continuar l'obra com si res hagués passat. L'obra va durar 55min i després els assistents vam poder fer preguntes a les actrius.

Nosaltres vam ser l'únic centre que s'havia llegit l'obra i els que més vam intervenir.

Carolina Martínez

Anem a veure exposicions i a voltar per la ciutat

Amb un grup d'alumnes de l'Aula d'Acollida, hem sortit de visita cultural per la nostra ciutat.

Les professores Teresa Sánchez i Susanna Adell han emprat un bon pretext per sortir de passeig amb ells i conèixer-ne les seves iniciatives culturals. El Caixa Fòrum feia una exposició de cartells modernistes del gran pintor eslovac Mucha, l'hem visitada amb molt d'aprofitament i atenció. Els alumnes no n'han perdut detall i ha participat en els jocs i en l'aventura que els ha proposat la guia de la institució que ens ha acollit.

En acabar, convenia seguir fent ciutat i hem anat al mercat, ens han atès venedors que coneixíem: la Carmeta, el Jordi, hem xerrat amb ells i hem après noms de varietats de peixos de tot tipus.

Per acabar hem pujat a la plaça de la Font, calia fer foto de grup i l'hem fet, i aquí la podeu veure.

Després, més passejada fins arribar pel carrer Major al museu d'Art modern, l'hem visitat. La col·lecció de bronzes nus de Julio Antonio, el tapís de Miró (un col·legi d'Educació Infantil feia "minos") i per últim una exposició d'olis. La jornada no podia ser més ben aprofitada.

Teresa Sánchez



Alphonse Mucha

Va néixer al 1860 a Ivancice, Moràvia, Eslovàquia. Mucha començà a treballar en activitats decoratives fins que es traslladà a Viena, on treballà amb una companyia de disseny teatral, i després a París, on guanyà fama com a cartellista d'obres teatrals. És considerat un dels millors representants de l'Art Nouveau.

Els nostres barris

Fins als anys 50, tot eren camps de conreu

TORREFORTA

El nom del barri té l'origen en una antiga torre de guaita del segle XVII coneguda com la Torre Forta, que encara es conserva.

La construcció de la Torre Forta tenia un pou connectat a diversos corredors. A l'edificació també hi havia un fossat. A la Torre Forta van quedar enregistrats part dels fets històrics esdevinguts des de la seva construcció. Les marques trobades a l'estructura de la porta pertanyen a l'ocupació francesa duta a terme entre els anys 1811 i 1813, quan les seves tropes van ocupar la torre i la guarnició de Tarragona va fer diversos atacs contra ella. La torre va servir de refugi i amagatall a diverses famílies durant la Guerra Civil espanyola. En aquells moments, la zona que envoltava la torre no tenia cap nom específic i no era més que un altre camp dels molts que componien la seva rodalia, on vivien alguns pagesos.

Torreforta va ser el primer barri que es va construir fora del nucli urbà de la ciutat de Tarragona. Les primeres edificacions del barri són de 1946, però no fou fins el 1953 que s'inaugurà el primer grup d'habitatges socials d'una certa entitat (75 cases d'una planta). Aquell mateix any es va començar a construir l'església de Sant Josep Obrer.

BONAVISTA

Bonavista va sorgir per la construcció espontània, pròpia de l'economia precària que es vivia en aquella època. L'any 1959 s'hi van començar a construir les primeres cases, els carrers estaven en molt males condicions i sense asfaltar, no va ser fins a l'any 1978

que es va iniciar l'asfaltat de la major part dels carrers. La necessitat imperiosa de vivenda va obligar els immigrants que van arribar a Bonavista a comprar solars i construir-se les seves pròpies cases.

A finals del 1962 s'havien construït ja 96 vivendes i a l'iniciar-se la dècada dels 70, la població de Bonavista va superar llargament els 5.900 habitants.

Més endavant es va provocar un despoblament de Bonavista, quan es va crear el barri veí de Campclar al 1970.

CAMP CLAR

Aquest barri neix com a resposta de la ciutat de Tarragona a la necessitat d'acollir el flux de població immigrant

vinguda en la dècada dels 50 del segle XX. La ràpida industrialització de la província va provocar un dèficit de vivendes que es van anar cobrint amb l'aparició de diversos barris residencials entre els quals es troba Camp Clar.

Els inicis van ser durs ja que els nous obrers es van assentar en barraques contruïdes per ells mateixos i no va ser fins als anys 60 que es van començar a construir vivendes amb equipaments adequats i van abandonar la precarietat que els envoltava fins al moment. Aquesta si-

tuació va generar grans expectatives, ja que el barri tenia un futur amb una gran qualitat i prosperitat i les dures condicions de vida que havien aguantat anirien desapareixent. Més endavant va haver-hi una acceleració de construcció de vivendes, des de l'any 1967 fins als principis dels anys 80, gràcies a l'aprovació del Pla Parcial d'Ordenació del Polígon Camp Clar.



Elena Soler

Arriba l'Estiu Jove, de la mà de l'Ajuntament

"Un estiu llarg amb jornades intenses fetes per aprofitar fins a l'últim moment. Estem fets per viatjar, per admirar la nostra ciutat i retrobar vells amics, per descansar i animar les nits a la fresca a la terrassa de la plaça. Mentre medites quin estiu t'espera, l'Ajuntament de la ciutat et prepara una nevera mòbil ben carregada de cursos i activitats posats en gel per conservar el seu estat pur. Tal com a tu t'agrada, serveix-te'n amb gust i planta la parada per a un bon pícnic d'estiu".

Hi ha activitats de tot tipus per a totes les edats i gustos per passar un estiu inoblidable (n'hi ha a partir de 12 anys, altres per a joves d'entre 12 i 17 anys, altres a partir de 18 i algunes per a tothom)



Heus aquí, resumit, un tast del que hi podem trobar:

CAIXA D'EINES:

Una de tapes. Creació i degustació

Tast de cervesa artesana

Curs de premonitor. Voluntariat i educació en el lleure

...

ARTS PLÀSTIQUES, VISUALS I COMUNICATIVES

Creació de plantilles per a grafits

Fotografia d'entorn. Iniciació a la fotografia tot co-neixent Tarragona

...

ARTS ESCÈNIQUES: TEATRE, CIRC, MÚSICA I DANSA

Masterclass funky-jazz fusió amb Juan Carlos Verdú

Curs de teatre musical. Els primers passos

Salsa bachata

...

LITERATURA I ESCRITURA

Esriptura creativa. Un món per descobrir

Literatura als carrers de la ciutat

INFORMÀTICA I NOVES TECNOLOGIES

Summer Game Camp. Taller de Videojocs

Robòtica i automatismes. Introducció a la robòtica

espacial

HABILITATS SOCIALS I PERSONALS

Tai-txí-txi-kung a la platja

Anglès al dia. Expressa el que portis a dintre

...

ACTIVITAT EXTRAORDINÀRIA

Xerrada "Paraula de rap. Una història de superació" amb el Langui

ESPORTS I AVENTURA URBANA

BMX bikes. Acrobàcies i conducció

Aprèn a navegar amb windsurf i caiac

...

ENIGMES NOCTURNS, ROL I ESTRATÈGIA

Els plaers epicuris de l'aigua

Mans hàbils! Iniciació a la pintura de miniatures

...

PANTALLA JOVE

Cobardes

No me pidas que te bese porque te besaré

...

PER SABER-NE MÉS I PER FORMALITZAR LA INSCRIPCIÓ A LES ACTIVITATS DIRIGEIX-TE A www.tarragonajove.org

FAN ACTIVITATS EXTRAESCOLARS ELS ESTUDIANTS?

En aquest número de maig ens hem proposat continuar radiografiant l'institut. Què fan els estudiants de l'Institut Campclar quan surten d'aquí? Fan activitats? Quines? Les fan per voluntat pròpia? L'enquesta s'ha passat al 35,5% dels alumnes del 1r. i del 2n cicle de l'ESO i de Batxillerat. Creiem, doncs, que es tracta d'una mostra prou representativa.

Fitxa tècnica de l'enquesta

Del total d'alumnes del centre, n'han estat entrevistats 213, un 35,5%, distribuïts d'aquesta manera:

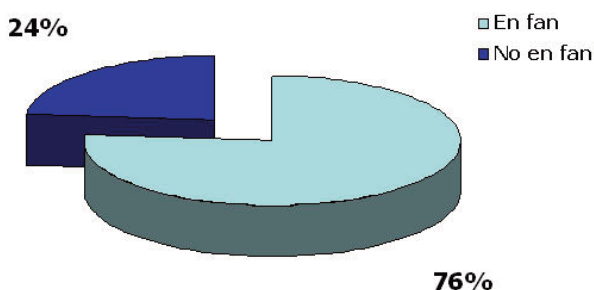
- Primer cicle d'Eso: 89 del total d'enquestats, això és un 41,78%
- Segon cicle ESO: 98 del total d'enquestats, això és un 46,01%
- BATXILLERAT: 26 del total d'enquestats, això és un 12,21%

Dels resultats de l'enquesta es desprén que les activitats extraescolars estan plenament integrades en la vida dels nostre alumnat, ja que en fan una clara majoria del 76% (un 73% al 1r. cicle, un 81% al 2n i un 74% al Batxillerat).

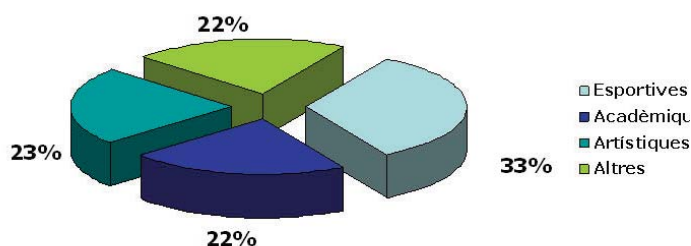
I què fan? Doncs està bastant repartit, tot i que amb un domini clar de l'esport (33%), especialment del futbol (un 70% dels que fan esport), seguit a distància pel bàsquet i l'atletisme. Quant a les activitats acadèmiques (22% del total), una gran majoria fa classes de repàs (un 65% del grup), seguit de molt a prop pels que estudien idiomes (35%). Les activitats artístiques (23% del total) les lidera el ball, amb un total del 54%, seguit per la música (22%), i a més distància els qui participen en grups de folclore tradicional, fan teatre o altres activitats sense especificar.

Les matèries que són objecte de repàs extern - descomptat l'anglès, que hem tabulat a part - abracen gairebé totes les àrees. Destaquen d'una manera molt especial les matemàtiques, amb un 37%, seguit a una certa distància per l'àrea de socials (Geografia i Història) i la llengua (català i castellà).

Activitats extraescolars



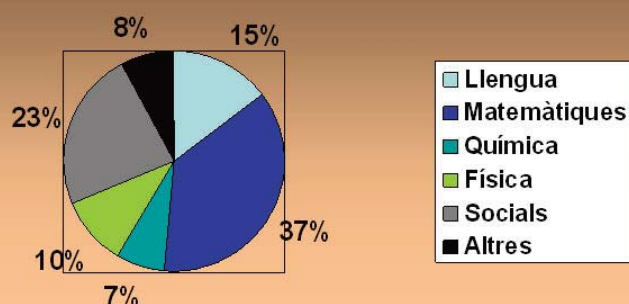
Tipus d'activitats



El més destacat

- El 75% fa activitats extraescolars
- El futbol, l'esport més practicat
- Les matemàtiques, l'estrella del repàs
- L'estudi de l'anglès, consolidat
- El ball, un gran èxit

Matèries de repàs

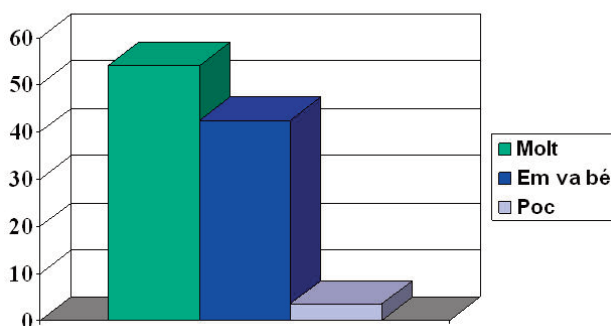


I el grau de satisfacció en la seva valoració és força alt: el 96% considera que aquestes classes són útils o molt útils, meitat per meitat gairebé, i només un 4% considera que no en treu gaire profit.

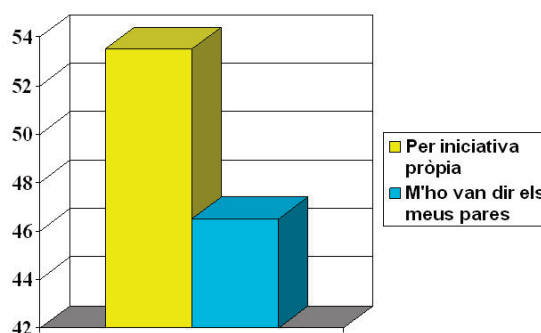
Contràriament al que se sol pensar, la majoria dels enquestats declaren que si les fan és per pròpia voluntat i no perquè els obligeu es pares, tot i que aquest grup és també bastant nombrós.

Per últim, els hem preguntat el temps que dediquen a aquestes activitats. La gran majoria (prop d'un 60%) hi dedica menys de 10 hores setmanals. Això no obstant, gairebé un 24% n'hi dedica més. Però així com en les altres preguntes les diferències entre les respostes dels estudiants de 1r. cicle, 2n cicle i Batxillerat no són rellevants, aquí s'observen clares diferències i els que n'hi dediquen més són els alumnes de batxillerat (el 39% respon que més de deu). I els qui n'hi dediquen menys són els de 2n cicle (un 76% afirma dedicar-n'hi menys de deu).

Et va bé fer activitats?



Per què en fas?



Carolina Martínez i Elena Soler

L'opinió de l'expert

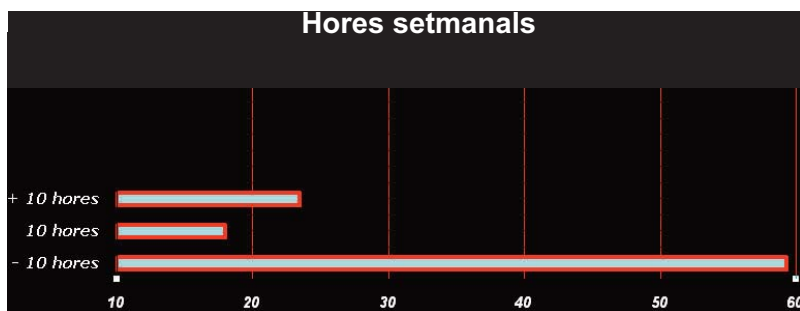
La importància del temps educatiu fora de l'horari escolar és cada vegada més gran. Segons les dades de diversos estudis, a l'entorn d'un 80% dels nois i noies en edat escolar desenvolupen, al llarg de la setmana, com a mínim una activitat educativa en horari no lectiu.

La participació o l'acceptació que tenen les activitats extraescolars de ben segur respon a factors molt diversos, que segurament són molt interessants d'analitzar, però que no contemplem en aquest article.

És un recurs molt interessant sempre que sigui una cosa desitjada i es tinguin en compte els vostres propis interessos, no es converteixin en una causa d'esgotament i estrès i no interfereixin negativament en el rendiment escolar, les necessitats bàsiques de descans i el necessari temps d'esbarjo.

Un criteri molt important en la seva elecció és que realment agradin. D'una manera general, amb les activitats extraescolars interessa donar preferència al que un "vol fer" per davant del que un "ha de fer". De fet, aquestes activitats són una gran oportunitat per adonar-se que aprenentatge i gaudir no han d'estar pas renyits. Ben al contrari, poden anar de la mà. Les activitats extraescolars, a més d'ajudar-nos en la formació de tasques i habilitats específiques, també poden servir com a recurs per modelar el nostre caràcter, la nostra personalitat. Però per això no hi ha receptes generals i cal veure què es necessita i pot ser millor en cada cas. Passa massa sovint que els alumnes arriben tard o molt tard a casa i es troben una mica cansats per posar-se a fer els deures. Cal tenir present que si volem que les activitats extraescolars siguin un benefici i no una font de problemes cal integrar-les amb la resta d'obligacions, activitats i necessitats diàries.

Carmelo Moya



AMB CONSTÀNCIA I TREBALL TOT ES POT ACONSEGUIR

Yolanda Díaz. Llicenciada en Belles Arts.

Quins anys vas estar a l'institut?

Del curs 92-93 fins al 95-96

Treies bones notes?

Recordo que era bona estudiant, però si m'interessava més o menys l'assignatura es notava molt en el resultat.

Tens relació amb els companys de l'institut?

Sí, de l'institut tinc grans amics i records!. En podria escriure un llibre! Però destacaria el viatge a Itàlia, l'obra de teatre que vam fer els estudiants de Grec i la que era la meva assignatura preferida: l'EATP de Disseny, on va començar la meva experimentació amb les diferents tècniques artístiques.

Quan vas sortir de l'institut què vas estudiar?

Quan vas decidir-ho?

Des de molt petita tenia molt clar que el que volia estudiar era Belles Arts, i així va ser. Recordo que anava a l'estudi de pintura de la meva germana gran i passava hores mirant com pintava. Potser va ser allà on em vaig adonar que sentia alguna cosa especial per l'art. Ara fa dos anys que vaig fer un màster en animació 3D; m'hagués agradat poder fer-lo al finalitzar la carrera però vaig començar a treballar i no m'ho podia combinar.

Et va costar molt de treball i d'hores d'estudi?

Fer una carrera requereix molt de esforç i hores d'estudi però quan tens la sort que t'agrada realment el que fas, aquest treball té la seva recompensa.

Estas satisfeta d'haver-ho fet?

Sí, sempre dic que si tornés a néixer crec que escolliria els mateixos estudis, potser m'hagués agradat endinsar-me abans en el món de l'animació. Poder veure en moviment i donar vida a les meves il·lustracions va ser tot un somni fet realitat.

La teva feina té relació amb els teus estudis?

Sí i em considero molt afortunada. No tothom té la sort de poder dedicar-se al que realment li agrada, però crec que s'ha de lluitar per aconseguir-ho i no quedar-se amb la sensació de no haver-ho intentat.

En què consisteix el teu treball? Què i per a qui has treballat?

Uf, no es gens monòton ja que treballo en diferents àmbits. A Belles Arts em vaig especialitzar en Imatge, així que a l'acabar vaig treballar com a fotògrafa en un estudi. Després vaig treballar com a

il·lustradora i dissenyadora gràfica en una escola de natura. Durant tres anys vaig estar en el departament de publicitat d'un grup d'empreses treballant com a dissenyadora gràfica i web. Actualment, fa un any que he muntat el meu propi negoci on treballo animació 2D i 3D, disseny gràfic, web i fotografia.

És difícil obrir-se camí en aquest món professional? Et va costar molt entrar-hi?

És molt difícil obrir-se camí, s'ha de tenir paciència, treballar molt, preparar-se una mostra de treballs i no intentar "menjar-se l'elefant tot de cop" sinó de mica en mica, "donar petites mossegades", i formar-se constantment per estar al dia. Amb constància i treball tot es pot aconseguir.

Si poguessis canviar de feina ho faries?

No ho sé, potser m'agradaria poder guanyar-me la vida treballant com a il·lustradora de contes infantils però no m'agradaria deixar mai l'animació, la fotografia ni el disseny, crec que tot són eines que es complementen.

Com veus la teva vida i a tu dins d'un temps?

En realitat intento no pensar massa en el futur, viure el dia a dia, però soc una persona amb moltes inquietuds i m'encanten el reptes.

Vols afegir alguna cosa?

M'agradaria dedicar un escrit, d'un gran amic i poeta, als qui van ser professors de l'institut i encara tinc la sort de tenir com amics, Maria José Ripoll i Rafa Pérez, en agraïment per formar part de



la meua vida: "Sóc un d'aquells que creuen que el món encara es pot canviar. Potser aquests versos no són més que un murmur, poc més que un xiuxiueig a cau d'orella que no va més enllà de denunciar evidències o donar gràcies a l'atzar o al destí per aquest joc curiós que anomenem la vida, per la màgia de les coses petites i la fortuna de no saber-ho tot, per mai deixar d'aprendre. Però són suficients per celebrar el que estimo, per formular preguntes a totes les respostes, per dir com és el món que no m'agrada i per imaginar com és el món que vull. Perquè sóc dels que pensa que encara es pot canviar. Amb sentit de l'humor. Amb sentit de l'amor. I perquè encara que no tingui fe concreta, mai no he deixat de creure en els miracles." (Jordi Cienfuegos.)

Andrea Vargas